

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupkyně předsedy senátu JUDr. Jitky Dýškové a přísedících Mgr. Stanislava Moláka, Mgr. Jana Valenty, Mgr. Štěpána Holuba a JUDr. Petry Janouškové při ústním jednání dne 9. 4. 2025 ve věci návrhu **ministra spravedlnosti** ze dne 8. 2. 2023, č. j. MSP-4/2023-ODKA-KN/1, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. Juraje Podkonického, Ph.D.**, soudního exekutora, Exekutorský úřad Praha 5,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění účinném do 31. 12. 2024, kárně obviněný

JUDr. Juraj Podkonický, Ph.D.,
soudní exekutor,
Exekutorský úřad Praha 5,
se sídlem Evropská 663/132, Praha 6,

je vinen, že

jako soudní exekutor pověřený vedením exekucí ve věcech sp. zn. 067 EX 400002/12, 067 EX 400014/12, 067 EX 400018/12, 067 EX 400021/12, 067 EX 400024/12, 067 EX 400025/12, 067 EX 400026/12, 067 EX 400031/12, 067 EX 400042/12, 067 EX 400044/12, 067 EX 400073/12, 067 EX 400075/12, 067 EX 400085/12, 067 EX 400095/12, 067 EX 400101/12, 067 EX 400114/12, 067 EX 400137/12, 067 EX 400142/12, 067 EX 400146/12, 067 EX 400147/12, 067 EX 400150/12, 067 EX 400153/12, 067 EX 400165/12, 067 EX 400166/12, 067 EX 400169/12, 067 EX 400172/12, 067 EX 400176/12, 067 EX 400177/12, 067 EX 400196/12, 067 EX 400197/12, 067 EX 400206/12, 067 EX 400214/12, 067 EX 400220/12, 067 EX 400222/12, 067 EX 400224/12, 067 EX 400238/12, 067 EX 400254/12, 067 EX 400256/12, 067 EX 400267/12, 067 EX 400274/12, 067 EX 400279/12, 067 EX 400281/12, 067 EX 400287/12, 067 EX 400288/12, 067 EX 400289/12, 067 EX 400290/12, 067 EX 400295/12, 067 EX 400301/12, 067 EX 400304/12, 067 EX 400309/12, 067 EX 400321/12, 067 EX 400341/12, 067 EX 400344/12, 067 EX 400345/12, 067 EX 400353/12, 067 EX 400354/12, 067 EX 400355/12, 067 EX 400363/12, 067 EX 400364/12 a 067 EX 400366/12, v důsledku porušení svých povinností při řízení exekutorského úřadu spočívajícího v nevykonávání řádného dohledu

nad postupy svých zaměstnanců nezjistil, že třetí osobou, která byla spojena s jednou ze dvou oprávněných společností Tessile Ditta a.s. a AQ fin s.r.o., o jejichž exekuční řízení se jednalo, došlo dne 28. 12. 2021 k úhradě poskytnuté jednotlivě v každém ze shora uvedených exekučních řízení v mizivé hodnotě 1 Kč, k čemuž došlo pouhé tři dny před nabytím účinnosti právní úpravy zastavení starých exekucí vedených k vymáhání bagatelních pohledávek, a že tak uvedené platby byly naprosto zjevně učiněny za účelem obcházení zákona, přičemž kvůli tomuto svému pochybení při řízení činnosti exekutorského úřadu do dne 31. 3. 2022 nezaslal oprávněným společnostem Tessile Ditta a.s. a AQ fin s.r.o. výzvy ke složení záloh na náklady exekuce ve výši 500 Kč jednotlivě v každém ze shora uvedených exekučních řízení, jejichž nesložení by vedlo k jejich zastavení, a učinil tak až po zahájení kontroly ze strany Ministerstva spravedlnosti výzvami ze dne 19. 9. 2022, č. j. 067 EX 400165/12-91 a č. j. 067 EX 3738/09-108, s výjimkou věci vedené pod sp. zn. 067 EX 400196/12, v níž mu zaniklo pověření vedením exekuce již dne 8. 8. 2022,

t e d y

porušil povinnosti soudního exekutora stanovené v čl. IV bodu 18 zákona č. 286/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, § 2 odst. 2, § 13 odst. 1 a § 46 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „exekuční řád“), a čl. 5 odst. 1, čl. 11 odst. 3 stavovského předpisu Exekutorské komory České republiky ze dne 28. 2. 2006, Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů, a ohrozil důvěru v odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti,

č í m ž s p á c h a l

kárný delikt podle § 116 odst. 2 písm. a), b) exekučního řádu,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 116 odst. 6 písm. c) exekučního řádu kárné opatření **pokuta ve výši 200.000 Kč**, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 1141400123.

O d ů v o d n ě n í :

I. Zjištěný skutkový stav

[1] Dokazováním provedeným při ústním jednání kárný senát zjistil následující skutečnosti:

[2] Kárně obviněný byl jako soudní exekutor pověřen vedením exekucí ve věcech sp. zn. 067 EX 400002/12, 067 EX 400014/12, 067 EX 400018/12, 067 EX 400021/12, 067 EX 400024/12, 067 EX 400025/12, 067 EX 400026/12, 067 EX 400031/12, 067 EX 400042/12, 067 EX 400044/12, 067 EX 400073/12, 067 EX 400075/12, 067 EX 400085/12, 067 EX 400095/12, 067 EX 400101/12, 067 EX 400114/12,

067 EX 400137/12, 067 EX 400142/12, 067 EX 400146/12, 067 EX 400147/12,
 067 EX 400150/12, 067 EX 400153/12, 067 EX 400165/12, 067 EX 400166/12,
 067 EX 400169/12, 067 EX 400172/12, 067 EX 400176/12, 067 EX 400177/12,
 067 EX 400196/12, 067 EX 400197/12, 067 EX 400206/12, 067 EX 400214/12,
 067 EX 400220/12, 067 EX 400222/12, 067 EX 400224/12, 067 EX 400238/12,
 067 EX 400254/12, 067 EX 400256/12, 067 EX 400267/12, 067 EX 400274/12,
 067 EX 400279/12, 067 EX 400281/12, 067 EX 400287/12, 067 EX 400288/12,
 067 EX 400289/12, 067 EX 400290/12, 067 EX 400295/12, 067 EX 400301/12,
 067 EX 400304/12, 067 EX 400309/12, 067 EX 400321/12, 067 EX 400341/12,
 067 EX 400344/12, 067 EX 400345/12, 067 EX 400353/12, 067 EX 400354/12,
 067 EX 400355/12, 067 EX 400363/12, 067 EX 400364/12 a 067 EX 400366/12. Ve
 všech těchto šedesáti starých exekučních věcech byly vymáhány pohledávky oprávněných
 Tessile Ditta a.s. a AQ fin s.r.o., které nepřevyšovaly částku 1.500 Kč bez příslušenství
 a v nichž nebylo nic vymoženo od roku 2019, a proto pokud by tato situace trvala i na
 samém konci roku 2021, musel by soudní exekutor do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti
 zákona č. 286/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění
 pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti
 (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další
 zákony (dále též „zákon č. 286/2021 Sb.“), vyzvat oprávněné společnosti ke složení zálohy
 na náklady exekuce a pokud by tak ve stanovené lhůtě neučinily, exekuční řízení zastavit,
 jak vyplývá ze znění čl. IV bodu 18 tohoto zákona. Za účelem zabránění aplikace tohoto
 zákonného ustanovení ve vztahu k pohledávkám oprávněné společnosti Tessile Ditta a.s. se
 zástupce člena jejího statutárního orgánu R. A. narychlo osobně dostavil dne 28. 12. 2021 do
 sídla exekučního úřadu kárně obviněného, kde její zaměstnankyni H. Č. předal v hotovosti
 částku 8.637 Kč s papírovým seznamem pohledávek, který pro zmíněnou společnost
 předtím vypracovali právníci, s tím, že na jejich úhradu měla být vždy použita 1 Kč. Na
 základě korunových plateb pohledávek uvedených v tomto seznamu nebyly zmíněné
 exekuční věci evidovány v informačním systému exekutorského úřadu mezi těmi
 exekučními řízeními, v nichž je třeba postupovat podle zákona č. 286/2021 Sb. Proto kárně
 obviněný do dne 31. 3. 2022 nezaslal oběma oprávněným výzvy ke složení záloh na náklady
 exekuce ve výši 500 Kč jednotlivě v každém ze šedesáti vyjmenovaných exekučních věcí,
 jejichž nesložení by vedlo k jejich zastavení. Tyto výzvy vydal až po zahájení kontroly
 Ministerstva spravedlnosti dne 19. 9. 2022 pod č. j. 067 EX 400165/12-91
 a č. j. 067 EX 3738/09-108, s výjimkou věci vedené pod sp. zn. 067 EX 400196/12, v níž mu
 zaniklo pověření vedením exekuce již dne 8. 8. 2022. Následně s výjimkou věcí
 sp. zn. 067 EX 400166/12, 067 EX 400196/12, 067 EX 400353/12 a 067 EX 400366/12
 jednotlivá exekuční řízení zastavil.

[3] Existence uvedených šedesáti exekučních řízení, evidence korunové platby na úhradu
 v nich vymáhaných pohledávek a učinění vyjmenovaných úkonů v jejich dalším průběhu
 vyplývají z obsahu příslušných exekučních spisů ke stavu, v jakém si je vyžádalo
 Ministerstvo spravedlnosti při kontrole a kárný senát po odročení ústního jednání,
 z úředního záznamu z kontroly ze dne 9. 8. 2022, z protokolu z kontroly Exekutorského
 úřadu Praha 5 ze dne 2. 1. 2023, č. j. MSP-18/2022-ODKA-KEU/71, ze spisového přehledu
 pořízeného v době kontroly ze systému kárně obviněného sp. zn. 067 EX 400002/12,
 067 EX 400014/12 a 067 EX 400018/12, z dopisu Ministerstva spravedlnosti ze dne
 22. 8. 2022, č. j. MSP-18/2022-ODKA-KEU/5, z výzvy kárně obviněného ze dne
 19. 9. 2022, č. j. 067 EX 400165/12-91, adresované společnosti AQ fin s.r.o., z přílohy výzvy

č. j. 067 EX 400165/12-91 v podobě tabulkového seznamu řízení čítajícího 33 stran, z výzvy kárně obviněného ze dne 19. 9. 2022, č. j. EX 3738/09-108, adresované společnosti Tessile Ditta a.s., z přílohy výzvy č. j. EX 3738/09-108 v podobě tabulkového seznamu řízení čítajícího 100 stran, z oznámení o skončení exekuce č. j. 067 EX 400196/12-100 ze dne 11. 8. 2022, ze souhrnné tabulky ve formátu xlsx včetně doručky obsahující přehled přijatých plnění do jednotlivých exekučních spisů. Skutečnost, že R. A. je zástupcem člena statutárního orgánu oprávněné společnosti Tessile Ditta a.s., je zřejmá z údajů o ní uvedených ve výpisu z obchodního rejstříku. Tyto důkazy byly provedeny při ústním jednání kárného senátu.

[4] V rámci kontroly Ministerstva spravedlnosti kárně obviněný předložil příjmové pokladní bloky na 1 Kč s na sebe bezprostředně nenavazujícími čísly a bez podpisu pokladníka i složitele, na nichž navíc je jen uvedeno, že se jedná o platbu třetí osobou. Proto vznikly kárnému senátu pochybnosti, zda v příslušných exekučních řízeních byla korunová platba na úhradu vymáhaných pohledávek skutečně realizována. Ty byly navíc umocněny tím, že z žádného z jím vyžádaných exekučních spisů není patrné, jakým způsobem bylo s touto částkou dále naloženo, neboť z výzvy ke složení zálohy, usnesení o zastavení exekuce ani oznámení exekuce nelze vyčíst, zda částka 1 Kč byla vrácena složiteli nebo vyplacena oprávněným či povinným.

[5] Uvedené pochybnosti však byly vyvráceny svědeckými výpověďmi R. A. a H. Č., kteří shodně potvrdili provedení hotovostní platby v řádu tisíců Kč bankovkami, nikoliv korunovými mincemi, za účelem částečné úhrady pohledávek specifikovaných v papírovém seznamu, který svědek při této platbě odevzdal pracovníci exekutorskému úřadu, a ta mu vystavila a předala jeden doklad, seznam pohledávek opatřila razítkem a předala kolegyni. Příjmový pokladní blok č. 1107600364 předložený na výzvu kárného senátu pak byl skutečně vystaven na částku 8.637 Kč s uvedením jejího složitele R. A., jeho data narození a adresy bydliště. Obhájce kárně obviněného pak při ústním jednání objasnil, že příjmové pokladní doklady na 1 Kč byly vystaveny jen pro účely interního zúčtování. Tyto korunové částky pak byly uloženy na depozitním účtu exekutorského úřadu do doby rozhodnutí kárného senátu, neboť s ohledem na spornou právní otázku řešenou v tomto kárném řízení není zřejmé, jak má být s nimi naloženo.

[6] I když s ohledem na neověření totožnosti složitele vyplývající z výpovědí obou svědků, absenci podpisu pokladníka i složitele na příjmovém pokladním bloku č. 1107600364 a evidenci několika korunových plateb v exekučních řízeních, v nichž byla oprávněnou společností AQ fin s.r.o., kterou R. A. nezastupoval ani ji neznal, přetrvávají určité nejasnosti o okolnostech provedení těchto úhrad předmětných pohledávek, bylo zmíněnými důkazy dostatečně prokázáno, že k nim v korunové částce skutečně došlo. O této skutečnosti se přitom kárně obviněný od H. Č. ani jiného zaměstnance exekutorského úřadu nedozvěděl do provedení kontroly Ministerstva spravedlnosti, jak vyplývá z jejich výpovědí, což je další skutkové zjištění učiněné na základě provedeného dokazování.

II. Obhajoba kárně obviněného

[7] Za této situace se mohl kárný senát zabývat právním posouzením skutku vymezeného v kárném návrhu, který spočívá v tom, že kárně obviněný po úhradě korunové částky v každém ze shora uvedených šedesáti exekučních řízení učiněné bez vědomí, natož souhlasu povinných, do uplynutí zákonné lhůty nevyzval oprávněné společnosti ke složení záloh na

náklady exekuce, jejichž nesložení by vedlo k zastavení těchto exekucí, a učinil tak až na základě kontroly ze strany Ministerstva spravedlnosti téměř po půl roce, s výjimkou jedné věci, kde mu pověření k vedení exekuce zaniklo po více než čtyřech měsících. Ve vztahu k této sporné právní otázce kárně obviněný ve stanovisku ke kárnému návrhu a při ústním jednání kárného senátu uplatnil osobně a prostřednictvím svého obhájce následující obhajobu:

[8] Jako soudní exekutor měl podle § 30 a § 46 odst. 4 exekučního řádu a v souladu se zněním § 1936 občanského zákoníku povinnost přijmout jakoukoliv částku na úhradu dluhu povinného, včetně plnění poskytnutého třetí osobou. Z žádného zákonného ustanovení, stavovského předpisu Exekutorské komory České republiky ze dne 28. 2. 2006, Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů (dále jen „Pravidla profesionální etiky“) ani rozhodovací praxe civilních soudů totiž nevyplývá, že by měl soudní exekutor oprávnění zjišťovat, kdo je třetí osobou a jaký je účel jí uhrazené částky, a následně takové plnění právně hodnotit a dokonce odmítnout, a to s výjimkou ověření, zda se nejedná o omyl. Podle aktuální judikatury Nejvyššího soudu představované rozsudkem ze dne 17. 10. 2023, sp. zn. 28 Cdo 1214/2023, a usnesením ze dne 27. 3. 2024, sp. zn. 20 Cdo 3918/2023, souhlas dlužníka s plněním jeho dluhu ze strany třetí osoby není pro zapravení povinnosti nezbytný, a proto je irelevantní, zda dlužník s tímto plněním souhlasí nebo nesouhlasí. Zabránit takovému postupu může dlužník jen tehdy, sjedná-li si s věřitelem zákaz plnění třetí osobou. Také podle komentářové literatury vztahující se k § 1936 občanského zákoníku nesouhlas s plněním třetí osobou by měl být výslovný a obsažený v dohodě mezi věřitelem a dlužníkem, přičemž v tomto směru nepostačuje jednostranně projevovaný nesouhlas dlužníka s takovým postupem. Žádné zákonné ustanovení ani neukládá soudnímu exekutorovi, aby povinnému zasílal informaci o přijetí platby v rámci proti němu vedenému exekučnímu řízení a ani se v tomto směru nejedná o zavedenou praxi. Povinní se však mohli dozvědět o úhradách ve výši 1 Kč třetí osobou a účinně se tomuto postupu bránit, neboť podle § 94 odst. 1 exekučního řádu mohli kdykoliv nahlédnout do exekučního spisu, jehož kopii bylo možné zpřístupnit i elektronicky nebo ji zaslat na datovém nosiči. Nemůže přitom jít k jeho tíži, že většina povinných se o stav exekučních řízení nikterak nezajímala.

[9] Z uvedených důvodů je přesvědčen, že plnění uhrazená v posuzovaných exekučních řízeních třetí osobou nemohl odmítnout. Přitom nemůže být v kárném řízení sankcionován za tento odlišný právní názor, jenž není jakkoli extrémní, nepřijatelný, svévolný či postrádající právní rámec, nýbrž zcela legitimním výkladem zákonných ustanovení, jak vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 19. 5. 2011, č. j. 15 Kse 6/2010-54, ze dne 2. 12. 2013, č. j. 15 Kse 18/2012-102, ze dne 6. 5. 2015, č. j. 15 Kse 7/2014-130, nebo ze dne 16. 6. 2015, č. j. 14 Kse 2/2015-62. Pokud nakonec oprávněným zaslal výzvu ke složení záloh na náklady exekuce, učinil tak z opatrnosti v návaznosti na okolnosti indikující jeho možné pochybení zjištěné při kontrole Ministerstva spravedlnosti, do jejíhož konání neměl žádné povědomí, že by postupoval v rozporu se zákonem či stavovskými předpisy. Tato jeho reakce na tlak dohledového orgánu však nemůže být hodnocena k jeho tíži jako uznání správnosti opačného právního názoru, což je zřejmé i ze zmíněného rozhodnutí kárného senátu sp. zn. 14 Kse 2/2015. Navíc se jednalo o novou právní úpravu, k níž nebyla žádná rozhodovací praxe ani doporučení, jak by se mělo postupovat po úhradě nízkých částek na vymáhané pohledávky.

[10] Bez zákonného zmocnění nemohl hodnotit, zda je plnění ve výši 1 Kč obcházením zákona č. 286/2021 Sb. V tomto směru ani není zřejmé, jak by se měla určit hranice plnění, od které dochází k zmaření postupu podle tohoto zákona. Jedná se o plnění ve výši 10 Kč, 50 Kč, 100 Kč, 500 Kč nebo o určité procento z dlužné částky? Navíc pokud podle § 46 odst. 1 exekučního řádu nebyl povinen aktivně chránit a prosazovat zájmy povinných ani oprávněných, nýbrž jen dbát ochrany jejich práv, nebylo jeho povinností zkoumat, zda korunová úhrada pohledávek představovala snahu o obcházení zákona. V této souvislosti je rovněž podstatné, že na konci roku 2021 vedl přes 300.000 živých exekučních řízení, v nichž musel prověřovat, zda nedošlo k naplnění podmínek zákona č. 286/2021 Sb. Podle něho přitom bylo ke dni 31. 7. 2022 zastaveno 94.498 exekucí. Jelikož však v informačním systému exekutorského úřadu byla v posuzovaných exekučních věcech evidována plnění, měl logicky za to, že u nich takto nelze postupovat. Nebylo přitom v jeho silách prověřovat každé jednotlivé připsané plnění v desítkách tisíc exekučních řízení v tom smyslu, jaké výše dosahuje a za jakým účelem bylo poskytnuto. Pokud tedy v předmětných exekučních řízeních nezasílal výzvy ke složení zálohy na náklady exekuce, nejednalo se o jeho nečinnost či jiné zanedbání povinnosti soudního exekutora ani o porušení zásady rovnosti účastníků řízení či práva povinných na spravedlivý proces. Naopak postupoval zcela *lege artis*, což již samo o sobě vylučuje kárné provinění.

[11] Z těchto důvodů je kárně obviněný přesvědčen, že se nedopustil kárného provinění, které je mu kladeno za vinu, a proto navrhl, aby byl kárného návrhu zproštěn.

III. Právní posouzení jednání uvedeného v kárném návrhu

[12] Oproti kárnému návrhu Nejvyšší správní soud neklade kárně obviněnému za vinu, že nečinil úkony k zastavení předmětných exekucí, ačkoliv třetí osoba uhradila korunové částky bez vědomí povinných, natož jejich souhlasu. V tomto ohledu je nutné přisvědčit obhajobě, že pokud se podle § 46 odst. 4 exekučního řádu peněžitá plnění na vymáhanou povinnost hradí soudnímu exekutorovi, je jeho povinností takovou platbu přijmout, i kdyby byla poskytnuta třetí osobou ve zcela marginální výši. Z tohoto ani jiného ustanovení exekučního řádu či stavovského předpisu Exekutorské komory přitom nevyplývá povinnost soudního exekutora zjišťovat, zda k plnění vymáhané pohledávky ze strany třetí osoby došlo se souhlasem či vědomím povinných. Nejvyšší soud se pak v rozsudku ze dne 17. 10. 2023, č. j. 28 Cdo 1214/2023, na který kárně obviněný poukázal, přiklonil při výkladu § 1936 a § 1937 občanského zákoníku k názoru, že „*souhlas dlužníka s plněním jeho dluhu ze strany třetí osoby není pro zapravení povinnosti a vznik kondikce nezbytný. Je tedy irrelevantní, zda dlužník s popsáním jednáním souhlasí či nesouhlasí; zabránit takovému postupu může toliko, sjedná-li se s věřitelem zákaz plnění třetí osobou*“. Kárný senát, který z této judikatury vychází a nepřisluší mu jakkoli ji revidovat, proto konstatuje, že kárně obviněný nepochybil, když platby ve výši 1 Kč uhrazené třetí osobou přijal a evidoval je v posuzovaných exekučních řízeních, aniž zjišťoval, zda povinné osoby o nich vědí či s nimi souhlasí. V tomto směru nedošlo k porušení práv povinných.

[13] Nicméně korunové platby poskytnuté jednotlivě v každém ze shora uvedených šedesáti exekučních řízení třetí osobou, jež byla spojena s jednou ze dvou oprávněných společností Tessile Ditta a.s. a AQ fin s.r.o., představovaly mizivé úhrady, k nimž navíc došlo pouhé tři dny před nabytím účinnosti právní úpravy zastavení starých exekucí vedených k vymáhání bagatelních pohledávek. Proto bylo bez dalšího naprosto zřejmé a očividné, že tyto úhrady nebyly provedeny ve snaze prospět povinným, nýbrž jim naopak uškodit znemožněním

úkonů, které by za použití zákona č. 286/2021 Sb. vedly k zastavení předmětných exekucí. Za těchto okolností byly úhrady ve výši 1 Kč naprosto zjevně učiněny za účelem obcházení zákona. To totiž spočívalo ve vyloučení závazného pravidla záměrným použitím prostředku, který sám o sobě nebyl zákonem zakázán, avšak vedl k výsledku právní normou nepředpokládanému a nežádoucímu (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 4. 2003, sp. zn. II. ÚS 119/01). Jinými slovy řečeno, právní jednání nebylo v přímém rozporu se zákonem, nicméně svými účinky a zejména svým účelem zákon jeho cíle a smysl (*ratio legis*) obcházel (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2001, sp. zn. 25 Cdo 2523/99, a ze dne 24. 2. 2005, sp. zn. 22 Cdo 2516/2004, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 5. 2008, sp. zn. 30 Cdo 1430/2007).

[14] Podle čl. IV bodu 18 věty první a druhé zákona č. 286/2021 Sb., *v exekučních řízeních vedených podle zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve kterých usnesení o nařízení exekuce nabylo právní moci nebo ve kterých nastaly skutečnosti podle § 52 odst. 1 písm. a) a b) ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona před více než 3 lety přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jejichž předmětem byla ke dni nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce nebo dni, ke kterému nastaly skutečnosti podle § 52 odst. 1 písm. a) a b) ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pohledávka oprávněného nepřevyšující částku 1 500 Kč bez příslušenství, a ve kterých v posledních třech letech přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo nic vymoženo, exekutor do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona vyzve oprávněného ke složení zálohy na náklady exekuce ve výši stanovené prováděcím právním předpisem, kterou oprávněný složí ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy. Nesloží-li oprávněný ve stanovené lhůtě zálohu na náklady exekuce, exekutor exekuci zastaví.* Jestliže tedy ve snaze odvrátit takový postup třetí osoba hájící zájmy jedné z oprávněných uhradila na vymáhaných pohledávkách korunové částky, nebyla sice naplněna dílce citovaného zákonného ustanovení, nicméně došlo k výsledku jím nepředpokládanému a nežádoucímu. Cílem tohoto ustanovení totiž bylo zastavení starých a bezvýsledných exekucí vedených k vymáhání bagatelních pohledávek, s čímž bylo jistě v rozporu poskytnutí takto mizivého plnění, které nikterak nemohlo pomoci povinným a ani oprávněným osobám. Navíc v některých exekučních řízeních platbu fakticky realizovala jedna z oprávněných osob prostřednictvím zástupce člena svého statutárního orgánu. Za této situace neměl kárně obviněný ke korunovým platbám v žádné z posuzovaných exekučních věcí přihlížet a oprávněné osoby měl do dne 31. 3. 2022 jednotlivě v každém ze shora uvedených exekučních řízení vyzvat ke složení zálohy na náklady exekuce ve výši 500 Kč určené v části druhé čl. IV vyhlášky č. 517/2021 Sb., kterou se mění některé vyhlášky v oblasti výkonu rozhodnutí a exekucí, jejichž nesložení by vedlo k zastavení těchto exekucí, což však ve stanovené lhůtě neučinil a potřebné úkony započal konat až po zahájení kontroly ze strany Ministerstva spravedlnosti.

[15] Z hlediska kárné odpovědnosti přitom není rozhodné, že se kárně obviněný dozvěděl o korunových úhradách poskytnutých v každém z posuzovaných exekučních řízení až při kontrole Ministerstva spravedlnosti, jak vyplývá z provedeného dokazování, neboť jeho povinností bylo při řízení exekutorského úřadu vykonávat řádný dohled nad postupy svých zaměstnanců (srov. § 13 odst. 1 věty první a § 116 odst. 4 a 5 exekučního řádu). Jestliže tedy byla na konci roku 2021 těsně před účinností zákona č. 286/2021 Sb. současně provedena nestandardní úhrada částky 1 Kč nejen v šedesáti posuzovaných exekučních řízeních, ale i v dalších více než osmi a půl tisíce věcech, jednalo se nepochybně o skutečnost, kterou měl kárně obviněný zjistit. I když totiž jeho exekutorský úřad vedl na konci roku 2021 asi

300.000 exekučních řízení, z nichž bylo později zastaveno v důsledku aplikace téhož právního předpisu téměř 95.000 věcí, jednalo se o relativně velké množství sporných exekucí, které nebylo možné opominout a u nichž bylo zapotřebí posoudit, zda se i na ně vztahuje povinnost soudního exekutora vyzvat oprávněné ke složení zálohy na náklady exekuce. Proto pokud kárně obviněný neprovedl potřebná opatření, aby se o těchto podezřele mizivých platbách poskytnutých třetí osobou v několika tisících exekučních věcech od svých zaměstnanců nebo z informačního systému exekutorského úřadu dozvěděl, nemůže ho tato neznalost vyvinut za užití § 116 odst. 15 exekučního řádu.

[16] V posuzované kárné věci se nejedná ani o případ odlišného právní názoru soudního exekutora, za který by ho podle jím zmíněné judikatury kárného senátu nebylo možné postihnout. Kárný senát nezpochybňuje obhajobu kárně obviněného, že oprávněné osoby vyzval ke složení zálohy na náklady exekuce jen pod tlakem kontroly Ministerstva spravedlnosti, avšak stále zastává právní názor o nemožnosti jakkoli posuzovat a hodnotit výši a účel úhrad vymáhaných pohledávek poskytnutých třetí osobou. Takový právní názor je však excesivní, a to i při vědomí nutnosti aplikace nové právní úpravy, k níž v rozhodné době nebyla žádná rozhodovací praxe, neboť platby v mizivé výši 1 Kč uskutečněné třetí osobou těsně před účinností zákona č. 286/2021 Sb. ve zjevné snaze zabránit zastavení exekucí zcela evidentně směřovaly k obcházení zákona, což muselo být kárně obviněnému zcela zřejmé. Úkolem kárného senátu přitom není stanovit hranici, od níž dochází k obcházení čl. IV bodu 18 zákona č. 286/2021 Sb., neboť to přísluší především exekučním soudům. Nicméně kárný senát nemá z uvedených důvodů žádné pochybnosti o tom, že korunová platba obcházení zákona zcela jistě představuje.

[17] Za této situace je zapotřebí nahlížet na vydání výzev ke složení záloh na náklady exekuce oprávněným společnostem až téměř šest měsíců (s výjimkou jednoho případu, v němž zaniklo pověření vedením exekuce po více než čtyřech měsících) po uplynutí stanovené lhůty jako na průtahy v šedesáti exekučních řízeních. Tyto průtahy je z hlediska kárného práva hmotného nutné považovat za jeden skutek, neboť jeho jednotlivé dílčí útoky byly provedeny stejným způsobem a spojeny blízkou časovou souvislostí i souvislostí v předmětu útoku. Tímto skutkem kárně obviněný porušil

- povinnost soudního exekutora vyzvat oprávněného v zákonné lhůtě ke složení zálohy na náklady exekuce, která je stanovena v čl. IV bodu 18 zákona č. 286/2021 Sb.,
- povinnost soudního exekutora vykonávat svědomitě své povolání a při jeho výkonu se zdržet všeho, co by mohlo ohrozit důvěru ve spravedlivý výkon exekuční činnosti, která je stanovena v § 2 odst. 2 exekučního řádu,
- povinnost soudního exekutora řídit činnost exekutorského úřadu plnění jeho jménem všechny úkoly potřebné k řádnému výkonu exekuční činnosti, která je stanovena v § 13 odst. 1 exekučního řádu,
- povinnost soudního exekutora postupovat v exekuci rychle, a přitom dbát na ochranu práv účastníků řízení, která je stanovena v § 46 odst. 1 exekučního řádu,
- povinnost exekutora postupovat svědomitě a pečlivě ve věcech, v nichž byl soudem pověřen provedením exekuce, která je stanovena v čl. 5 odst. 1 Pravidel profesionální etiky,
- povinnost exekutora soustavně dohlížet na činnost osob, jímž svěřuje provádění kancelářských úkonů, která je stanovena v čl. 11 odst. 3 Pravidel profesionální etiky.

[18] Kárně obviněný tímto jednáním také ohrozil důvěru v odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti, neboť ta minimálně mohla být v očích odborné a laické veřejnosti snížena v důsledku jeho průtahů v šedesáti exekučních řízeních.

[19] V daném případě se jednalo o zavinění ve formě nevědomé nedbalosti, neboť s ohledem na skutečnost, že kárně obviněný o korunových úhradách vymáhaných pohledávek nebyl informován, nevěděl, že svým jednáním může způsobit porušení zájmu chráněného zákonem, ačkoliv o tom s ohledem na svou povinnost řádného vedení exekutorského úřadu nepochybně vědět měl a mohl.

[20] Kárný senát však považuje průtahy při provedení úkonů podle zákona č. 286/2021 Sb. za kárný delikt, nikoliv za závažný kárný delikt, čehož se domáhal navrhovatel, neboť kárně obviněný, byť opožděně, zaslal oprávněným společnostem výzvy ke složení záloh na náklady exekuce a následně exekuční řízení zastavil, v důsledku čehož nakonec povinným nevznikla žádná újma.

[21] S ohledem na všechny tyto skutečnosti je možné konstatovat, že kárně obviněný skutkem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí kárného senátu spáchal kárný delikt podle § 116 odst. 2 písm. a), b) exekučního řádu.

IV. Uložení kárného opatření

[22] Při úvaze o druhu a výši kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněného.

[23] V neprospěch kárně obviněného svědčí, že mu byly uděleny výtky Ministerstva spravedlnosti ze dne 29. 1. 2020, č. j. MSP-670/2018-OED-SEU/24, ze dne 12. 2. 2020, č. j. MSP-543/2018-OED-SEU/17, ze dne 2. 9. 2020, č. j. MSP-154/2019-ODKA-SEU/15, ze dne 2. 10. 2020, č. j. MSP-203/2020-ODKA-SEU/15, ze dne 13. 1. 2021, č. j. MSP-446/2020-ODKA-SEU/9, ze dne 18. 2. 2021, č. j. MSP-549/2020-ODKA-SEU/8, ze dne 5. 8. 2021, č. j. MSP-242/2020-ODKA-SEU/14, ze dne 3. 8. 2021, č. j. MSP-508/2020-ODKA-SEU/6, ze dne 4. 3. 2022, č. j. MSP-367/2021-ODKA-SEU/7, ze dne 15. 7. 2022, č. j. MSP-402/2021-ODKA-SEU/6, výtka Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 4. 6. 2020, sp. zn. 39 St 25/2020, a výtka Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 30. 1. 2020, sp. zn. Spr 862/2018.

[24] Ve prospěch kárně obviněného je nutné přihlédnout k jeho zavinění jen ve formě nevědomé nedbalosti, jakož i ke skutečnosti, že v důsledku kárného deliktu nevznikl žádný škodlivý následek. Dále kárný senát přihlédl ke skutečnosti, že se v předmětných exekučních řízeních měla aplikovat nová právní úprava, k níž se rozhodovací praxe teprve utvářela. Za této situace považuje kárný senát za sankci odpovídající všem zjištěným skutečnostem posuzované věci kárné opatření pokutu ve výši 200.000 Kč, která byla kárně obviněnému uložena podle § 116 odst. 6 písm. c) exekučního řádu při dolní hranici v něm uvedeného zákonného rozpětí.

V. Závěr

[25] S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněného soudního exekutora, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění účinném do 31. 12. 2024, uznal kárně obviněného vinným ze spáchání kárného deliktu podle § 116 odst. 2 písm. a), b) exekučního řádu, jehož se dopustil skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění, jak je výše uvedeno, uložil kárně obviněnému podle § 116 odst. 6 písm. c) exekučního řádu kárné opatření pokutu ve výši 200.000 Kč, která je splatná ve lhůtě a na účet uvedený ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2025

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech soudních exekutorů